

Forts från föreg sida

Annu på 1960-talet var Sverige en stor industrination. Våra stora varv Kockums, Uddevallavarvet, Götaverken och Eriksbergsvärven i Göteborg, för att nämna några. Svensk textil- och skoindustri höll ännu ställningarna mot omvärlden. ASEA, L.M.Ericsson och Elektrolux, liksom Facit och Huskvarnprodukter var världsledande.

Men den "gyllene internationalens" ständiga angrepp och nötande på den svenska industriella självständigheten till fromma för vårt land och folk i hävdandet av sin ställning mot omvärlden och tryggheten av full sysselsättning för vårt idoga folk fick inte upphöra och möttes aldrig med några motåtgärder av de s.k. "folkvalda" regeringar som styr Sverige.

NEJ - Sverige skulle säljas ut! PÅ propagandatrumman för denna totala kapitulation byggdes det främst på de lögnaktiga påståendena: "att våra företagare och industriägare inte kunde betala DE HÖGA LÖNER SOM SVERIGES ARBETARE KRÄVA! Inte heller betala de höga skatterna och arbetsgivareavgifterna m.m. DE ÄR TVUNGNA (sic.), att flytta till låglöneländer, för att kunna vara kvar. Det kändes närmast ynkligt att behöva höra till och med anställda jama med i jämmerlåten.

Resonemanget lät ju lite bättre än sanningen som var och är: ♪ ♪ **VARFÖR** skall vi kapitalets och penningens stora dyrkare tillsammans med våra internationella fränder som ha Penningpåsen till vår GUD bli kvar i lilla Sverige och på någon slags folkgemenskapstanke med vår industri se till att våra folkbröder har arbete och inkomster och nöja oss med några hundra miljoner i årsinkomster **NÄR VI KAN UTNYTTJA FATTIGDOMEN OCH ÖVERBEFOLKNINGEN UTE I VÄRLDEN OCH ISTÄLLET TJÄNA MILJARDER KRONOR ÄRLIGEN!** ♪ ♪

Man kunde ju undra var den s.k. internationella solidariteten tog vägen? Fanns den i verkligheten borde den ju gått ut på att var helst dessa multinationella företag flyttade skulle kraven på deras skyldigheter till de anställda, löner och ansvar vara precis desamma som hemma i Sverige.

DÄ hade de nog valt vårt eget land och folk som plattform med arbetare och arbetsledare. **MEN** någon sådan regim för Sveriges folk har inte funnits och därför har på de senaste 40 åren Sveriges folk fått uppleva hur hela den starka industrinationen Sverige gått i graven: Först dog och utflyttades textil- och skoindustrin. Följdes av våra stora stolta varv. Elektronikföretagen osv. fram till Volvo och Saab i dagsläget.

Maktlös, harmlös och tragikomiskt har vi efter varje katastrof fått beskåda de tama och dresserade till underkastelse drabbade anställda och deras familjer komma ut på gatorna med de menlösa ropen: "VI VILL HA JOBBEN KVAR", uppmuntrade av en tillrest demokratpamp från regering eller s.k. opposition, eller kanske någon avdankad f.d. gelik som landshövding, som håller tal och ger tomma löften till de drabbade.

NORDISKA RIKSPARTIET har gjort vad det kunnat med de små medel, eller trots bristen på resurser, vi haft.

Våra affischer och flygblad har manat: **KÖP SVENSKT! GYNNA SVENSKA FÖRETAG!** Allt i syfte att företagen inte skulle kunna nonchalera det svenska kundunderlaget för sin nödvändiga budget.

Vårt handlingsprogram manade dessutom att alla statliga företag skall inköpa svenska produkter. Svenska redare bygga sitt tonnage på svenska varv.

1973 deltog Nordiska Rikspartiet i riksdagsvalet. Vårt kapital rörde sig blott om några tusenlappar, men med det kapitalet lyckades vi både trycka valtidning, valsedlar med namngivna kandidater, valaffischer samt ett kortfattat valprogram.

Punkterna i detta valprogram satte jag personligen samman och ringde in till den tryckare i Göteborg vi lyckats hitta.

Bland dessa programpunkter kan det läggas märke till just de punkter som gällde industriutflyttningen och robot/datorsamhället som kommit att orsaka så stor arbetslöshet och utslagning hos vårt folk.

MEN NRP vann inga massor. Inte ens från dem som väl allmänheten skulle tro vara våra sympatisörer eller "medlöpare". Tvärt om var man från sådant håll mycket ivriga tala om; "att rösta på Nordiska Rikspartiet är bortkastad röst. NRP kommer aldrig in i riksdagen". Det var vi heller inte naiva nog att själva tro, men menade med vårt valdeltagande, att om en stor summa väljare 20- till 50-tusen exempelvis lade NRP-valsedeln i sitt kuvert skulle det ge en väckelse signal åt de styrande om att inte gå för långt i sitt folkförräderi.

Nordiska Rikspartiet fick dock bortåt 10.000 röster. Ett gott resultat i tanke på de ringa resurserna vi hade till buds.

Det handlingsprogram jag sammansatte till valet med utgångspunkt från mitt nationalsocialistiska patos blev emellertid härmat och återkommer med smärre omskrivningar hos partier som senare fötts såsom Skånepartiet, Sverigedemokrater och liknande. **SJÄLVKLART** utan att upphovsman eller Nordiska Rikspartiet omnämnas, men gärna förnekas eller tas avstånd från...

